

עוצי השרה

מבית מכון - 'מרגניתא דרבי מאיר'

להוצאת תורות רבוה"ק לבית דראהביטש - סטרעליסק - סטריא

• פרשת חקת [בחול"ק קרח] תשפ"ב • גליון ל"ט •

שרה הנוטה

**חינוך הבנים הוא להמשיכו בדיבור ולנתבו לדרך הישר /
ועיקר הוא על ידי דוגמא אישית של האב**

האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם, ויש בו מוסר לדורות הבאים, כי הקדוש ברוך הוא הורה לו לדבר אל הסלע היינו אפילו אם הבן הוא בבחינת סלע שקשה הוא עד מאד, עם כל זאת הדרך הראויה הנכונה להתנהג עמו הוא לדבר עמו דווקא ולא להכות בו, ואף כי נאמר {משלי י"ג כ"ד} "חשך שבטו שונא בנו", זהו לאחר כי כלו כל הקיצין.

בפנימיות כל איש ישראל הוא נחל נובע

ותראה כי הנה תיבת סל"ע יש בה רמז גדול, כי האות הראשונה בו הוא האות סמ"ך אשר אמצעו הוא אות מ', והאות השניה בו הוא למ"ד אשר אמצעו הוא גם כן מ', והאות השלישית הוא עי"ן אשר אמצעו הוא י', הרי מי"ם, נמצא אשר אפילו בסלע קשה בעצם יש בפנימיותו מים טובים להשקות בהם, וממילא אין צורך במכות אלא צריך לדבר עמו בדרך הנכונה והראויה על מנת שיצאו מים רבים.

האב צריך להיות מופת לבנים

ועל זה אמר הקדוש ברוך הוא למשה רבינו ע"ה "הפשט את אהרן וכו' והלבשתם את אלעזר בנו וכו', היינו שזהו גם כן באותו הענין להורות הדרך של חינוך הבנים להיות בפניו של אהרן היינו שיהיה לבן דוגמא מן האב האידך להתנהג, אז יוכל להתנהג אף הוא על אותו הדרך, וזהו הכוונה להיות בפניו היינו שיראה מאביו הדרך הנכונה בעבודתו יתברך.

{ליקוטי מאור ישראל לרבינו מהר"י זי"ע}

[נ.ב. המאמר הזה אמר רבינו ז"ל בעת רעוא דרעוין שב"ק פר' פנחס ה'תשפ"א לערך כחודש ימים קודם עלותו על מיטת חוליו אשר ממנו לא עמד, ואחר תפילת ערבית במוצש"ק עבר אחד מאנ"ש לברכת 'א גוט וואך', ושאל על כוונת המאמר כי היה נראה מעט כהננה להסתלקותו והעברת המשכיות הדורות הלאה, ורבינו ז"ל לא השיבו מאומה כי אם חייד וכמס סוד, ובאותה שעה לא הובנה כוונתו אמנם אחר זמן מועט נתברר תוקף הענין - כך שח הלה בעת השבעה אחר הסתלקות רבינו ז"ל.]

הענין מה שהלביש משה את אלעזר בפניו של אהרן

קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר, והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו וכו' {במדבר כ' כ"ה-כ"ז},

וברש"י, את בגדיו - 'את בגדי כהונה גדולה הלבישהו והפשטם מעליו לתתם על בנו בפניו. ויש להבין הענין מה שהיה צריך להלביש את אלעזר בפניו של אהרן הכהן ע"ה דוקא.

על דרך פשט - על מנת שלא יפסל המנחה

ויתבאר בדרך הפשט בהקדים דברי הרמב"ם {הל' תמידין ומוספין פרק ג' הלכה כ' } וז"ל: 'כהן שהקריב מחצה בשחית ומת או נטמא או נולד לו מום ומינו כהן אחר תחתיו לא יביא חצי עשרון מביתו ולא חצי עשרון של ראשון אלא מביא עשרון שלם ותוצהו ומקריב מחצה ומחצה אבד'.

ועל פי זה אפשר לומר כי מכיון שהקריב אהרן הכהן חצי עשרון בבוקר ולא חפץ הקב"ה שיהיה פגם בקרבנו של אהרן ויצטרכו להביא עשרון שלם בין הערבים, על כן אמר לו למשה רבינו ע"ה למנותו בפניו היינו שהוא יקריב ג"כ עוד בחיי אהרן את החצי עשרון של הבוקר וממילא אחר פטירתו של אהרן ע"ה יוכל להקריב את החצי עשרון של בין הערבים ולא יהיה שום פגם במנחת חביתין.

על דרך עבודה - ענין המשכיות הדורות

עוד יתבאר על דרך הרמז, כי באו אילו הכתובים להורות לדורות הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו להעביד ולהנחיל המורשת מאב לבנו ומבן לבנו, כי בתחילת זה הענין נאמר "וידבר ד' אל משה לאמר, קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם, ויקח משה את המטה מלפני ד', כאשר צוהו, ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים, וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם, ויאמר ד' אל משה ואל אהרן יען לא

עא. הקפידו להשתמש בשב"ק בסכין חלק שאין בו חריצים כלל, והיה רבינו מהר"מ זי"ע רגיל להשהיז הסכין בערש"ק, והיו משתמשיין בסכין מתקפל אשר להבו נכנס אל תוך קתו.

עב. רבותינו נהגו ליקח עמם הגביע של קידוש והסכין לבציעת החלה לכל מקום.

1. טעמא דמילתא הוא משום שסעודות שב"ק הרי הם כקרבת העולה על גבי המזבח לגבוה, וכשם שהקרבת צריך להיות בסכין חלק שאין בו שום חריץ.

רבינו מהר"י אמר בשם חותנו הרה"ק רבי ישראל דן ממודזיץ זי"ע, על הענין מה שמשתמשים בסכין המתקפל להבו לתוך קתו, כי הנה איתא בשו"ע {או"יח סי' קי"פ סעיף ה'} וז"ל: "ונהגים לכסות הסכין בשעת ברכת המזון ונהגו שלא לכסותו בשבת ויום טוב".

ובט"ז שם הביא 'נהגו לכסות הסכין בב"י ב' טעמי' האחד דברזל מקצר ימי האדם ואינו דין שיהיה מונח על השלחן שדומה למזבח שמאריך ימי האדם דע"כ כתיב לא תניף עליהם ברזל. וטעם ב' בשם רבינו שמחה לפי שפעם אחד הגיע אחד לברכת בונה ירושלים ונזכר חורבן הבית ותקע סכין בבטנו ע"כ נהגו לסלקו בשעת ברכה. וכי ב"י שמה שנהגין בשבת וי"ט שלא לכסותו לפי טעם רבינו שמחה אין לחלק. ומ"מ מנהגן של ישראל תורה היא עכ"ל. וצריך טעם למה הקשה לו זה דוקא לטעם רבינו שמחה ולא לטעם האחר ואפשר דקאמר אפי' לטעם ר"ש וכי"ש לטעם הראשון דלר"ש היה אפשר קצת לומר בשבת וי"ט אין האדם מיצר כ"כ וני"ל דלטעם ר"ש אתי שפיר כי הגזירה שגזרו בזה היה מעין המעשה כדמצינו בשבת שלא יצא אדם בסנדל המסומר משום מעשה שהיה וגזרו דוקא כעין המעשה שנעשה בסנדל מסומר דוקא וכן בפרק בתרא דיבמות שגזרו על מי חטאת וכי משום מעשה שהיה בספינה ה"כ המעשה היה בחול ע"כ גזרו כן בחול דוקא ועמשי"ל סימן קנ"א ס"ו ע"ז".

נמצא כי בשבת יש מקום לומר שצריך לסלק הסכין, ויש מקום לומר שאי"צ לסלק הסכין, ע"כ נהגו להשתמש בסכין מתקפל אשר בשעת ברכת המזון מקפלים אותו פנימה, ובה יוצאין ידי חובת ב' הדיעות, דאי ס"ל דצריך לסלק הסכין הרי הסכין מסולק כי אין כאן סכין לפנינו, ואי ס"ל דאי"צ לסלק הסכין הרי הסכין לפנינו, עכ"ד.

2. יש לציין כי הגביע שעליה היה רבינו מהר"ם זי"ע מקדש מידי שבת בשבתו, מיוחס להרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ זי"ע, וניתנה לו במתנה על ידי גיסו בנשי"ק הר"ר משה הגר ז"ל [חתנא דביה נשיאה דרבינו הקדוש רבי מרדכי זיסקינד זצוק"ל הי"ד].

אחר הסתלקותו של רבינו מהר"ם זי"ע עבר הגביע הקדוש אל רבינו מהר"י זי"ע אשר אף הוא נהג כן לקדש עליו מידי שבת בשבתו, כמו כן כאשר היה רבינו מהר"י מכבד מי מבני ביתו או מקורביו לברך ברכת המזון על הכוס, היה מעביר אליו את הגביע הלזה, לברך עליו ברכת המזון.

[אודות גביע הקדוש הזה נרחיב אי"ה במאמר מיוחד על חפצי הקודש שהיו ברשותם של רבותינו ז"ל].

תרופה של בובקל'ך

"וידבר העם באלוקים ובמשה" (במדבר כ"א ה')

כל המהרהר אחר רבו כאילו מהרהר אחר השכינה שנאמר: 'וידבר העם באלוקים ובמשה' (סנהדרין קי).

נפסק בשולחן ערוך (יו"ד רמג, ו) עוון גדול הוא לבזות תלמידי חכמים או לשנאותן. וכל המבזה את החכמים אין לו חלק לעולם הבא והוא בכלל כי דבר ה' בזה.

מספר המגיד מישרים הגאון רבי שבתי יודלביץ זצ"ל: בירושלים היה רב גדול, שבנוסף לגדלותו בתורה היה בקי גם בחכמת הרפואה, והיה מספק תרופות לבתי מרקחת.

שמע זאת אחד מהלוחמים הגדולים בדת, רשע מרושע, והתקומם: "היתכן?! מהיכן לרב הידע הנדרש ליצור תרופות?! מלימוד בכלל??" כמה שנים הוא למד באוניברסיטה!?

אמר לחבריו: "תראו איך אעשה ממנו צחוק"!

בא אל הרב ואמר לו: "רבי, אני סובל משלוש מחלות, האחת – אינני יכול לומר את האמת, כל כך התרגלתי לומר שקרים ששוב אינני מצליח לדבר דברי אמת. שנית – אינני מרגיש טעם באוכל, אני אוכל ולא יודע איזה טעם יש במאכל, מתוק או מר, חריף או מלוח. שלישית – יש לי בעיה בזכרון, את הכל אני שוכח".

הרב ראה מלפניו ליץ גדול, אמר לעצמו: "וללצים הוא יליץ" –אתה רוצה להיות ליץ? אני אראה לך מה זה ליץ!... אמר לו הרב: תבוא בעוד חצי שעה".

כשיצא הרשע מבית הרב, מיד קרא הרב לשמש ובקש ממנו: לך והבא לי כמה בובקל'ך. "בובקל'ה" היא הצואה של העזים. בזמנם הרחובות היו מלאי עזים, ובכל פינה ניתן היה למצוא בובקל'ך. הלך השמש והביא כמה מהם. הורה לו הרב לצפות את התיכות הבובקל'ך בשוקולד ולהניחם בצלחת.

אחרי חצי שעה חזר הרשע. אמר לו הרב: "בבקשה, הנה הכנתי לך תרופה, חמש התיכות. עליך להכניס את כולן בבת אחת לתוך פיה וללעוס אותן. הכנים הרשע חמש בובקל'ך לתוך פיו ומיד התחיל להקיא... "אוי ואבוי רבי" זעק האיש מרה, "מה קרה לך, הלא זה בובקל'ך של עזים, אוי ואבוי..."

אמר לו הרב: "ברוך ה', התרופה פעלה את פעולתה על המקום... הנה, התחלת לומר אמת, זו אכן בובקל'ה. טעם באוכל – ברוך ה' גם כן יש לך, ואני מבטיח לך שתזכור זאת כל ימי חיידך, לעולם לא תשכח את הלקח שלמדת אצלי..."

אמר לו הרב: אני נתתי לך לאכול את הבובקל'ך כשהם קרים, בעולם הבא יעשו מהם פשמידה ויתנו לך לאכול ממנה בשהיא רותחתה, כמו שאמרו חז"ל (ערוכין כ"א ע"א): "כל הכלינין על דברי חכמים נידון כצואה רותחת..."

עשה לך שרה

האם מותר להאמין בסגולות?

לכאורה פירוש הדברים הוא כפשוטו וכמשמעו שיש בכוחו של הקטורת לעצור המגיפה, כי משמעות הכתוב לא מדבר שם שבזכות כח המצוה, והנה על פי זה נודעו כמה סגולות גדולות באמירת פיטום הקטורת, כגון מה שכתב רבי חיים פלאגי {כף החיים סי' י"ז אות י"ח} "יכתוב פרשת הקטורת על קלף או גויל בכתב אשורית כספר תורה ויקרא בו ויעשה לו סגולה, דהקטורת מעשיר ומובטח לו דלא יופסק פרנסתו ותמיד יהיה לו פרנסה טובה וכלכלה ברווח ולא בצמצום", אמנם מבואר להדיא מלשון הוזה"ק {ויקהל דף רי"ח ע"ב} דכתב "אמר רבי שמעון, אי בני הוו ידעין כמה עלאה עובדא דקטורת קמי קודשא בריך הוא, הוו נטלי כל מילה ומליה, והוו סלקין לה עטרה על רישיהו ככתרא דדהבא" וכו'. דהיינו כי מעשה הקטורת הוא נחת רוח לפניו, ובכח נחת רוח זו יכול להיות מושפע אליו שפע טוב, הרי זה כעין שכר, ומכח זה למד הכף החיים שגם באמירתו יש נח"ר לפניו לפעול כל כך.

וכן באר"י ז"ל וגוריו מצינו על אמירת פרק תהילים זה או אחר שיש בהם כח לפעול עיניים מסוימים, מ"מ שם מדבר על פעולת מצוה שמשפיעה ישועה, וכמו כן כאשר אנו רואים סגולה שהיא על ידי עת רצון המסוגל ביותר.

ואמנם מצינו בגמ' כל מיני סגולות לכאורה אשר אין בהם טעם שכלי כלל, כגון לחשי שדים כגון מה דמצינו בסנהדרין צ"ד ע"ב דאמרו 'לימא הכי עיזא דבי טבחא שמינא מינאי', אך מבואר ברש"י ז"ל שם שהוא כעין דיבור לשדים לומר להם שיניחוהו וילכו אצל טובים ממנו, ולפי"ז ברור דאין זה סגולה אלא דיבור אל השדים.

המשך אי"ה בשבוע הבא.

נאמר בפרשתן {במדבר כ"ט ט'} "ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי".

ורבותינו ז"ל אמרו {ראש השנה פ"ג מ"ח} "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו', {שמות י"ז י"א} "וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה, אלא לומר לך: כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים, היו מתגברים; ואם לאו, היו נופלין, כיוצא בדבר אתה אומר {במדבר כ"א ח'} עשה לך שרף ושים אתו על נס, והיה כל הנשוך וראה אתו וחי, וכי נחש ממית, או נחש מחיה, אלא, בזמן שישאל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את ליבם לאביהן שבשמים, היו מתרפאים; ואם לאו, היו נימוקים".

הרי שחז"ל נמנעו מלפרש פשטות המקרא על דרך הסגולית, ואדרבה תמהו על זה וכי יתכן כדבר הזה? ! אלא הוא דרך ועיצה האיך שהאדם יתבונן כלפי מעלה ורק הקב"ה יכול לעזורו, ואף גם על ידיו של משה רבינו ע"ה תמהו שהם יעשו המלחמה כי רק הקב"ה בכבודו ובעצמו פועל בעולם.

והנה ישנם איזה כוחות סגוליים שאפשר להבינם באופן פשוט דהיינו שהעושה מצוה פלונית מסוגלת לכך וכך, כגון {שמות כ' י"א} "כבוד את אביך ואת אמך למען יאריך ימך" הרי שמצות כיבוד אב ואם מסוגלת לאריכות ימים, אך זה ברור שהוא כעין מתן שכרה של מצוה, אך היכן מצינו מקור לסגולה שאינה מצוה ויש בכוחה לחולל פלאות.

אמנם מצינו בכתוב {במדבר י"ז י"ב-י"ג} "ויתן את הקטורת ויכפר על העם, ויעמוד בין המתים ובין החיים ותיעצר המגיפה", בכתוב שם

שרפי חודש

הגאון המופלג רבי יוסף חיים שניאור קוטלר זצ"ל – ג' תמוז ה'תשמ"ב

הוריו – אביו הגאון האדיר רבי אהרן קוטלר זצ"ל ראש ישיבת לייקוואד ומקימי עולה של תורה באמריקה, ואמו מרת חנה פרל ע"ה בת הגאון האדיר רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל.

לידתו – בשנת תרע"ח בעיר סלוצק.

נוות ביתו – בן כ"ג שנים התארס עם מרת רישל ע"ה בת רבי אריה מלכיאל פרידמן ז"ל מקובנה, לאחר מכן פרצה מלחמת העולם השנייה וברח לא"י, שם שהה שבע שנים, לאחר מכן נסע לאמריקה, ארוסתו ברחה משנחאי לאמריקה שם נישאו.

רבנותו – חותנו הגאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל, הגאון רבי יצחק זאב סולובצ'יק מברסק זצ"ל.

פעילותו – לאחר הסתלקות אביו כיהן כראש ישיבת לייקווד עד לפטירתו, בתקופתו גדל מספר התלמידים בישיבה מ-120 ל-1,000. הוא שלח מתלמידיו שיפתחו כוללים ויעמדו בראשם בכל רחבי ארצות הברית: בניו יורק שיקגו מיאמי בוסטון לוס אנג'לס פילדלפיה ועוד; וכן בקנדה ובאוסטרליה. היה חבר במועצת גדולי התורה בארצות הברית וכן פעל רבות למען הגירת יהודי איראן לארצות הברית.

זרעו – בניו הגאון רבי אריה מלכיאל קוטלר שליט"א, הרב איסר זלמן שליט"א, הרב שרגא שליט"א מממנהלי הישיבה, נשיא הישיבה ומנהלה הרב אהר שליט"א, חתניו הגאון רבי דוד שוסטאל שליט"א, הגאון הרב אהרן רייך ראש ישיבת בניו גרז"י. הרב גרשון ריבנר, והרב יהושע קרופניא. שניהם מנהיגים יחדיו את ישיבת ליקוואד.

תלמידיו – על תלמידיו הנבחרים נמנה רבינו ז"ל אשר יצק מים על ידו באהבה וחיבה יתירה אשר הראה לו, וכן שאר גדולים ותלמידי חכמים מופלגים בארה"ק ובחז"ל, בניניהם הגאון רבי ירוחם אולשין שליט"א, והגאון רבי ישראל ניומאן שליט"א

תורתו – דברי תורתו יצאו בספרים "נועם שיח" מאמרי מוסר, ו"שיח ערב" על הש"ס.

הסתלקותו – ביום ג' תמוז ה'תשמ"ב בארה"ב, ועלה לקבורה בארץ הקודש ונטמן בחלקת הרבנים בהר המנוחות.

קירבה יתירה לו להגאון זצ"ל לדרך החסידות, עד כדי אשר התבטא פע"א בפני תלמידו הגדול רבינו ז"ל ואמר, כי לולא כבוד אביו היה משנה את כל לבושו ולובש שטריימעל וכו' כמנהג החסידים, כמו כן מידי שבת בשבתו היה רבינו ז"ל מאוכלי שולחנו משך כל זמן לימודו בהיכל בית המדרש גבוה, והיה מדבר על שולחנו רבות בספרים הקדושים מספרי חסידות, והיה מזכיר הרבה מדברי הרה"ק בעל ה"נועם אלימלך" ז"ע ושאר צדיקים תלמידי הבעש"ט הק' ז"ע.

קטפי גנוזות

חקרי המכון – יחוס רבינו לאחים הק' הרה"ק רבי ר' שמואל שמעלקא מניקלשבורג זי"ע, והרה"ק רבי פנחס בעל ההפלאה זי"ע – סדר חדש

צבי יהושע הלוי הורביץ זצ"ל בעל 'סמיכת משה' בן הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מניקלשבורג זי"ע, וחתן דודו הרה"ק רבי פנחס הלוי הורביץ בעל ה"הפלאה" זי"ע.

סדר יחוס זה מצאנו לו סימוכין גדולים בכל כותבי היוחסין, המזכירים את הגה"צ רבי יצחק מאיר תאומים זצ"ל כחתנו של הרה"צ רבי צבי יהושע הלוי הורביץ זצ"ל בנו של הרה"ק מניקלשבורג זי"ע.

ציון הרה"ק רבי פנחס הלוי בעל ההפלאה זי"ע בעיר פרנקפורט דמיין

נשמח להערות והארות הקוראים על מנת להביא לידי גמר את השתלשלות יחוס זה.

ציון הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מניקלשבורג זי"ע בעיר מיקולוב [ניקלשבורג] שבגבול צ'כיה - אוסטריה

וכך הוא סדר היחוס רבינו זצוק"ל בן רבינו הגה"ק מהר"מ זי"ע בן הקדוש רבי מרדכי זיסקינד זצוק"ל הי"ד בן רבינו הרה"ק רבי מאיר מסטרעליסק זי"ע בן רבינו הרה"ק רבי נפתלי הירץ מסטרעליסק זי"ע בן רבינו הרה"ק רבי יואל משה מיאברוב זי"ע, בן רבינו הרה"ק רבי מרדכי זיסקינד מסטריא זי"ע, חתן הגה"צ רבי אברהם יוסף תאומים זצ"ל אבד"ק בורשטין, בן הגה"צ רבי יהודה אריה ליבוש תאומים זצ"ל אבד"ק טשורטקוב, בן הגה"צ רבי יצחק מאיר תאומים זצ"ל, חתן הגה"צ רבי

שבוע שעבר עמדנו על חלק אחד הצריך בירור וביאור בסדר השתלשלות היחוס של רבינו להרה"ק רבי פנחס בעל ההפלאה זי"ע, ואחיו הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מניקלשבורג זי"ע, אודות חותנו של הרה"ק רבי ישראל מבאהפלי זי"ע בעל ה"עטרת ישראל", ועתה נוסיף לחקור על חוליא נוספת בשלשלת הקודש הזה.

כי הנה לפי הכתוב בקונטרס 'יחוס אבות' הרי שהרה"ק רבי ישראל מבאהפלי זי"ע היה חתנו של הרה"צ רבי אפרים פישל הלוי הורביץ זצ"ל בן הרה"צ רבי צבי יהושע הלוי הורביץ זצ"ל בן הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מניקלשבורג זי"ע וחתנו של הרה"ק רבי פנחס בעל ההפלאה זי"ע.

והנה עצם היות בנו של הרבי ר' שמעלקא חתן אצל דודו רבי פנחס בעל ההפלאה, וזאת נודע בשערים כי הרה"צ רבי צבי יהושע הלוי הורביץ זצ"ל בן הרה"ק רבי שמואל שמעלקא הלוי הורביץ מניקלשבורג זי"ע נשא את הצדקנית מרת מרים ע"ה בת דודו הרה"ק רבי פנחס הלוי הורביץ זי"ע בעל ה"הפלאה", אך על היות לו לרבי צבי יהושע זצ"ל בן בשם רבי אפרים פישל, זאת מניין ?!

אך הנה נציגה מאשר עמנו סדר יחוס חדש של רבינו זצוק"ל אל הרה"ק רבי פנחס בעל ההפלאה זי"ע ואל אחיו הרה"ק רבי שמואל שמעלקא זי"ע מניקלשבורג, אשר לא נתפרסם עד עתה כפי אשר העלנו בחכתנו מחקרי המכון.

הפצת הגליון נודבה ע"י ידידינו החשובים

החפץ בעילום שמו

לזיווג הגון לבנו

הבחור החשוב יהודה בן תמר שיחי'

בקרוב ובניקל

הפצת הגליון נודבה ע"י ידידינו הנעלה

הרה"ח ר' יחיאל שנעק שליט"א

לז"נ בקש"ת רבינו רבי ישראל

בן רבינו הגה"ק רבי מאיר זצוק"ל

למלאות י"א חודש להתעלותו

לישיבה של מעלה

הפצת הגליון נודבה ע"י ידידינו הנכבד

הרה"ח ר' שלמה יהושע בנט שליט"א

לרגל שמחת נישואי בנו

הבה"ח מאיר יחיאל דוד שיחי'

בשעט"מ ולמז"ט

יה"ר שיעלה הזיווג יפה לבנין עדי עד

ויזכו לבנות בית נאמן בישראל על

אדני התורה והיראה טהורה

כדרך רבוה"ק זי"ע אכ"ר

לתרומות – הערות והארות –

ולהצטרפות לרשימת התפוצה

נא לפנות לדוא"ל mdm1038@gmail.com

כמו"כ ניתן לתרום דרך מערכת קהילות –

אור המאיר דראהביטש

הפצת הגליון נודבה ע"י ידידינו החשוב

הרה"ח ר' אברהם פריץ סולביץ שליט"א

לע"נ הרה"ק רבי מנחם מענדל

בן הרה"צ המקובל רבי לוי יצחק זי"ע

מליובאוויטש

י"ד קדישא ג' תמוז ה'תשנ"ד

הפצת הגליון נודבה ע"י ידידינו הנעלה

הרה"ח ר' שמחה שטרנברג שליט"א

לז"נ בקש"ת רבינו רבי ישראל

בן רבינו הגה"ק רבי מאיר זצוק"ל

למלאות י"א חודש להתעלותו

לישיבה של מעלה